

Arrest

nr. 286 784 van 29 maart 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mexicaanse nationaliteit te zijn, op 21 november 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 oktober 2022 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 november 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 30 januari 2023.

Gelet op de pleitnota van 27 januari 2023 ingediend door de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 september 2022 diende de verzoekende partij een aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student in.

Op 17 oktober 2022 werd deze aanvraag geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

*"Betreft: V. L. I.
geboren te Distrito Federal op X
nationaliteit: Mexico
adres: (...)*

Beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student

Wettelijke basis :

Art. 61/1/4, §1 van de wet van 15.12.1980: De Minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of weigert een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, in de volgende gevallen:

1° de student voldoet niet langer aan de gestelde voorwaarden, met uitzondering van artikel 60, §3, eerste lid, 7° en 8°;

Betrokkene legt geen inschrijvingsattest voor aan een instelling voor hoger onderwijs in de zin van artikel 58,3° van de Vreemdelingenwet. Ze volgt les in het secundair onderwijs en bewijst ook niet dat dit een voorbereiding is op mogelijke hogere studies achteraf.."

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij voert in de nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid aan omdat de verzoekende partij volgens de verwerende partij in haar verzoekschrift nalaat aan te geven welke rechtsregel dan welk rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden.

Uit de inhoud van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing op inhoudelijke wijze betwist, waarmee zij impliciet maar zeker aangeeft een schending van de materiële motiveringsplicht aan te voeren. Zij verwijst verder ook uitdrukkelijk naar de 'beginselen van behoorlijk bestuur' en stelt dat het volgens haar niet redelijk is dat zij de studie die zij is begonnen niet kan afronden. Daarmee voert zij duidelijk de schending van het redelijkheidsbeginsel aan.

Aangezien dat de verzoekende partij aangeeft de bestreden beslissing onredelijk te vinden en zij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk betwist, is het duidelijk dat de verzoekende partij de schending van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De exceptie van de verwerende partij moet om die reden worden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat als een enig middel kan worden aangemerkt betwist de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing op inhoudelijke wijze, waarmee zij impliciet maar zeker aangeeft een schending van de materiële motiveringsplicht aan te voeren. Zij verwijst verder ook uitdrukkelijk naar de 'beginselen van behoorlijk bestuur' en stelt dat het volgens haar niet redelijk is dat zij de studie die zij is begonnen niet kan afronden. Daarmee voert zij duidelijk de schending van het redelijkheidsbeginsel aan.

De verzoekende partij licht haar enig middel als volgt toe:

"De eerste reden is dat ik niet om een nieuw visum vraag onder de nieuwe regelgeving, maar om de verlenging van mijn vorige, goedgekeurde visum. Ik begin niet als nieuwe student. Op grond van de beginselen van behoorlijk bestuur lijkt het mij redelijk dat ik de studie die ik ben begonnen, kan afronden.

Dit brengt me bij het tweede punt. Ik heb niet tijdig bericht gekregen dat dit type vergunning in de toekomst niet in aanmerking zou komen. Dit betekende dat ik minder dan een week had om het land te verlaten zonder voorafgaande kennisgeving. Omdat er geen voorafgaande opzegging was, had ik al een huisvestingscontract getekend voor de rest van het jaar. Bovendien heb ik de schoolkosten voor dit jaar al betaald. Ik zou u ook willen vragen om rekening te houden met het feit dat ik geen beurzen ontvang

van België of de Europese Unie, maar in plaats daarvan mijn eigen geld gebruik om al mijn uitgaven te dekken.

Ten slotte is ILSA een plaats van ongelooflijke waarde voor instrumentenbouwers van over de hele wereld. Zoals de naam al aangeeft, is het doel om een educatieve omgeving van internationale allure te bieden. Ook geeft deze instelling prestige aan het land. Het afwijzen van studenten die niet EU-burger zijn, zou een verschrikkelijk verlies betekenen."

In haar pleitnota verduidelijkt de verzoekende partij haar standpunt als volgt:

"Anderhalf jaar terug ben ik naar België gekomen, om een studie muziekinstrumentenbouw restauratie te doen. Dit is een erg specifieke opleiding, en uniek in het vakgebied. Deze specificatie is niet te vinden bij een hoge school.

Toen ik anderhalf jaar geleden startte, was er geen probleem met het krijgen van een visa. Alleen toen ik halverwege mijn schooljaar mijn visa wilde verlengen, was dat niet mogelijk in verband het opleidingsniveau van de school.

De website van de IBZ stelt over "uitzonderingen specialisatiejaar" dat dit niet onder de procedure valt van secundaire jaar, om jezelf voor te bereiden op het hogere onderwijs. Dit geldt alleen als het specialisatiejaar word georganiseerd door het hogere onderwijs. Dit is voor mij helaas niet het geval. Daaronder staat wel:

"Bijgevolg wordt het afgeraden om een visumaanvraag in te dienen op basis van een door een instelling van secundair onderwijs uitgereikt attest."

Bron: <https://oofi.ibz.be/nl/themes/ressortissants-dun-pavs-tiers/studies>

Er staat allicht dat het afgeraden wordt, maar naar mijn interpretatie sluit de tekst niet uit dat er alsnog een visum verleend kan worden voor een specialisatiejaar. De verwerende partij stelt dat ze de wet hebben gevolgd. Dit betwist ik niet, ik vraag alleen de kans om de laatste paar maanden van mijn specialisatiejaar af te maken, zodat ik mijn diploma in ontvangst kan nemen. Momenteel verblijf ik in mijn thuisland Mexico en kan de lessen niet bijwonen in afwachting van uw uitspraak.

Daarom verzoek ik u om mijn argumenten in overweging te nemen en me de kans te geven om mijn opleiding af te maken. Ik verwijs ook graag opnieuw naar de brief van het provinciaal schoolbestuur van Antwerpen die het unieke karakter van de opleiding onderstreept.

Alvast bedankt.

Gedaan te Mexico Stad op 27 januari 2023"

3.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 61/1/4, §1, 1° van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

“§ 1. De minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of weigert een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, in de volgende gevallen:

1° de student voldoet niet langer aan de gestelde voorwaarden, met uitzondering van artikel 60, § 3, eerste lid, 7° en 8° ; (...).”

De verwerende partij concretiseert haar motieven in de bestreden beslissing als volgt: *“Betrokkene legt geen inschrijvingsattest voor aan een instelling voor hoger onderwijs in de zin van artikel 58,3° van de Vreemdelingenwet. Ze volgt les in het secundair onderwijs en bewijst ook niet dat dit een voorbereiding is op mogelijke hogere studies achteraf”.*

De verzoekende partij stelt in haar enig middel, dat zij verduidelijkt in haar pleitnota, dat zij niet voor het eerst om een visum vraagt maar wel om een vernieuwing ervan. Zij stelt dat zij anderhalf jaar geleden haar studies in Antwerpen aanvatte, en dat er toen geen enkel probleem bleek te zijn.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij een studentenvisum verkreeg op grond van haar aanvraag van 1 augustus 2021 waarin zij uitdrukkelijk *“ILSA, PTS Camus Boom”* vermeldde als onderwijsinstelling.

Artikel 61/1/4, §1, 1° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, stelt duidelijk dat de minister of zijn gemachtigde een aanvraag tot vernieuwing weigert wanneer de student niet langer voldoet aan de gestelde voorwaarden. Dit impliceert vanzelfsprekend dat de student voordien wel voldeed aan de voorwaarden, maar dat er bij het onderzoek van de aanvraag tot hernieuwing elementen naar voor komen die erop wijzen dat de voorwaarden nu niet meer voldaan zijn. In casu heeft de aanvraag tot vernieuwing betrekking op dezelfde opleiding aan dezelfde instelling als die waar de verzoekende partij al les volgde op grond van haar eerder bekomen studentenvisum. Het komt de Raad dan ook als kennelijk onredelijk voor dat de verwerende partij, nadat zij eerder de aanvraag voor het studentenvisum goedkeurde en de verzoekende partij haar studies aan de betreffende instelling ook begon, nu op grond van het argument dat diezelfde instelling slechts een opleiding in het secundair onderwijs zou betreffen (wat overigens niet betwist wordt) de hernieuwing van het visum nu weigert. Het gaat immers niet om een voorwaarde die eerder wel, maar nu bij het onderzoek van de aanvraag tot vernieuwing niet meer voldaan zou zijn. De verwerende partij kende de verzoekende partij eerder op grond van haar discretionaire bevoegdheid een studentenvisum toe voor de betreffende opleiding aan de betreffende instelling. Het komt dan ook onredelijk voor om in de bestreden beslissing nu plots te oordelen dat het niveau van de opleiding nu niet meer zou volstaan om in aanmerking te komen voor een hernieuwing van het studentenvisum.

De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen niet ten gronde op de argumenten van de verzoekende partij.

De verzoekende partij maakt met haar betoog dan ook aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze besliste de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student te weigeren.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 oktober 2022 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU